

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

Sermo VI. Consectaria Doctrinæ de Fide, quatenus est Fundamentum
Ædificij spiritualis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

S E R M O V I .

C O N S E C T A R I A

Doctrinæ de Fide, quatenus est Fundamentum
Ædificij Spiritualis.

A R T I C U L U S I .

Carentes Fide divinâ tarent Ædificij Virtutum divinarum
in animâ sua Fundamento.

U M nulla sit domus, quæ cohærente possit
sine fundamento, licet sine domo persi-
stat fundamentum; consequitur, quod in
quo non est Fides, aut quæ fide est perfe-
ctior, ac magis firma, cognitio DEI clara & intuitiva,
non possit esse virtutum divinatum fabrica: licet in qui-
busdam perfidis Christianis maneat nonnunquam fun-
damentum fidei, parietibus & tecto reliquarum virtu-
tum collapsis. Ex quo colligatur, si vera est Architecturæ
Christianæ regula, nullam esse virtutum divinarum fa-
bricam in paganis, idololatriis, aut infidelibus: quoniam
fundamentum hujus fabricæ est Fides divina, qua
omnes isti carent. Non existimotamen quælibet infide-
lium opera esse peccata: possunt enim moralia quædam,
quæ non sunt crimina, aut delicta, exercere: qualia sunt;
loqui, comedere, bibere, ambulare, &c similia sexcentas.
Deinde, consequitur, in Hæreticis non posse Domum
Sapientiæ, quæ est virtutis Christianæ palatium erigi;

Secunda pars.

V

quo-

(*) S. Thom. 22. q. 5. Valent. q. 5. puncio. i. 2. 3. 4. Bâncz. Madelius.

quoniam fundamentum fidei non habent. Quod vobis ut omnino persuadeatis magnoperè flagito. Nullus sive Lutheranus, sive Calvinista, sive Mennonista, sive alterius sectæ si sit hæreticus, divinam in se fidem habet. At, credit dicas: credit, ajo, sed non nisi fide humana, vel opinione incertâ, vel persuasione inani. Siquidem hæretici omnes naufragium fecerunt in fide, & ab ea exciderunt, ex Apostolo, i. ad Timoth. 1. Denique, nec Damnati in inferno, nec Dæmones ædificium spirituale virtutum admittunt, quia fundamento fidei orbatis sunt. Dicit quidem S. Jacobus Apostolus cap. 2. sua Epist. *Dæmones credunt & contremiscunt.* At, vel loquitur de fide naturali, & suo modo coacta, cuius nullum est meritum; vel, ut ego existimo, de fide, quam habuere adhuc via-
tores, sed quoniam illam caritati non conjunxerunt, modo contremiscunt. Ut præsens, credunt, sumatur pro præterito, crediderunt, loquendi formula in divinis Litteris haud inusitatâ.

ARTICULUS II.

Unum Fundamentum. Una Fides.

AEDIFICII unius unicum esse debet Fundamentum. Quocirca ut Ecclesia est una, ita unam Fidem, ut fundamentum habet. *Unus Dominus, una Fides, unum Baptisma,* inquit Paulus Apostolus Eph. iv. 5. Nam idem, ut commentatur S. Hieronymus, *fideles omnes credunt;* eademque est ubique gentium in ijs quæ ad fidem spe-
ctant, catholicorum sententia. Magnum præsidium, scribit magnus Papa Leo Sermoni IV. *est fides integra fides vera, in qua nec augeri ab ullo quicquam. nec minui potest.* Quia nisi una est, fides non est, dicente Apostolo: *unus Dominus, una fides,*

des, unum baptisma, unus Deus & Pater omnium, qui est super omnes. Immo, quoniam antiqui etiam Instrumenti fideles Aedificium spirituale virtutum ejusdem rationis nobiscum extruebant, idem quoque fidei fundamentum jaceere ipso necesse erat. Quocirca Paulus disertè pronunciat 11. Corinth. IV. 13. *Habentes eundem Spiritum fidet* (nempe cum Patribus Testamenti veteris) *sicut scriputum est: Credidi, propter quod locatus sum, & nos credimus.* Nam ut recte monet S. Augustinus, lib. XVIII. de Civitate. cap. XLVII. *Unus Mediator Dei & hominum, homo Christus Jesus in carne venturus sic antiquis sanctis prænuntiatur, quemadmodum nobis venisse nunciatus est: ut una eademque Fides per ipsum omnes in Dei Civitatem prædestinatos perducat ad Deum,*

ARTICVLVS III.

Fundamentum collocandum in Solido:

Ex Architecturæ Canone Fundamentum nec in glēbā molli, nec in glareā dissipabili, nec in luto putri ponendum est, sed super firmam petram. Hujus contrarium faciunt hæretici, ut suo loco probabitur. Nam fundamentum fidei suæ locant, vel in ratione humana, vel in spiritu privato, que arenæ instar facile commovetur ac dissipantur. Catholici infirmissima petra Revelationis divinæ, seu veracitate illa & auctoritate Dei, quæ iis per Ecclesiam innotescit, & falli non potest, aut falere.

V 2 - ARTI-

(a) S. Thom. 22. q. 1. vbi Valent. Tanner, Ban. Malder. Bellar. dev. D. & concio. 40. de Assumpt. Suarez, cont. R. Angl. l. 1. c. 1r.

ARTICULUS IV.

*Fundamentum in solido locatum, robatur, aquâ, vento,
tempestatibus.*

HAUD secus Fides, quâ Fundamentum, solidatur magis magisque ærumnis & calamitatibus. Id insinuat Paulus Apostolus, secundæ ad Thessalonicenses I. Cap. *Gratias, inquiens, agere debemus semper Deo pro nobis, fratre, ita, ut dignum est, quoniam supercrescit fides vestra.* Quod exponens S. Chrysostomus. Tunc ait, *Fides augetur & crescit, cum rebus adversis molestisq; tentatur. Quando venti irruunt, rumpunt imbres, vndique attollitur gravis tempestas, crebris & densis sunt fluctus, sed nos non labimur, nec vacillamus, nullius alterius est judicium, quam quod creverit, & super creverit, altius que facta sit fides nostra.* Adverte autem, Paulum non dixisse, quod crescat, sed supercrescat fides: id est, maximum sumperit incrementum. Græce est ὅπερα γένεται, hoc est, valde, & supremum augēscit fides vestra.

ARTICVLVS V.

Fundamentum immutabile.

QUAMVIS parietes, fenestræ, tectum aliæque partes in unâ aliqua domo mutari possint, Fundamentum tamen manet immutabile, & incorruptum: nam mutetur aut mutetur, dominus collabescit. Haud secus Fides, quia Fundamentum, persistit omnino immutabilis; quamvis mutentur religionis, pro temporum diversitate, leges, ceremoniæ, ritus, judicia, & quæ per Theologos, salva religionis substantia, sunt controver-

vera. Ratio est: quoniam Fides ntitur illo, qui verissime dicit: *Ego Deus & non mutor.* Malachia tertio. Praeclarè Tertullianus. (a) Regula quidem fidei una omnino est, sola immobilis, & irreformabilis. Hac lege fidei manente, certa jam disciplina, & conuersationis admittunt novitatem correctionis. Quamobrem S. Hieronymus (b) vocat Fidem, hæreditatem incorruptam scribens ad Damasum Pontificem. Augustinus quoque (c) Sit, inquit, una fides universa, quæ ubique dilatatur Ecclesie, tanquam intus in membris etiam ipsis fidei unitas; & quibusdam diversis observationibus celebretur: quibus nullo modo, quod in fide verum est, impeditur. Quare Agatho Papa ita sanctum reliquit in Synodo Romana: (d) Execratur vera confessio pietatis, juxta diversitates temporum variam fidem, sicut nec ipse veritatem variari admitit, de quo est ipsa vera confessio, qui dicit: *Ego sum & non sum mutatus.*

ITAQUE, Dilecti, cui est in animo, Virtutum in se fabricam erigere, de Fundamento serio cogitet quod est FIDES, prima pars divini Palatii, ceterarum stabilimentum, oculis, quoad intima, mortalium subducta, sed Deo conspicua. Hæc est illa virtus, sine qua, ut inquit Leo Papa, nihil sanctum, nihil castum, nihil unum. Sine qua nemo ad filiorum Dei consortium potest pervenire, ut monet Augustinus. (e) Per quam docet Apostolus justorum antiquissimum Abel plurimam Deo hostiam obtulisse, Noe arcam aptasse, Abrahamum obedivisse, filiumque immolare voluisse, Mosen magis elegisse affligi cum populo Dei, quam temporalis peccati habere jucunditatem: Raab exploratores excepisse, Gedeonem, Barach, Sampsonem, lepthe, Samuelem, Prophetas alios, vivisse regna, operatos justitiam, adeptos repromissiones

V 3 nemis

(a) lib. de Veland. Virg. (b) S. Hieron. epist. 86. (c) S. Aug. epist. ad Casula. (d) Sexta Synodo actio. 4. (e) S. Leo Serm. de Nat. (f) Serm. 38. de Temp.